

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

Társadalmi, megyei és községi érdekeket képviselő hetilap. — A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Tompá Mihály-utca 10. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdekítő minden közlemény és levelezés; továbbá előfizetések, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalás. Telefon-szám: 52. Telefon-szám: 52.</p>	<p>Felelős szerkesztő: GÁL ISTVÁN. Kiadó laptalajdonos: ID. RÁBELY MIKLÓS.</p>	<p>Az előfizetés díja: Egész évre . . . 10 korona. Félévre . . . 5 korona. Vármegyei körjegyzőknek, tanítóknak és községi előjáróságoknak egész évre 8 korona. Egyes szám ára: 20 fillér. A hirdetés díja: Egy háromhasábas petsor térfogata 20 fillér. Nyilttér sora 50 fillér.</p>
<p>A szerkesztőség kézirátot nem ad vissza, bélyegtelen levelet nem fogad el. — Vidéki levelezőink kéretnek, hogy közleményeiket péntek délig megküldeni sziveskedjenek. A kiadóhivatal hirdetését és nyilttéri közleményét csak szombat délelőtti 10 óráig fogad el.</p>		

Mikor lesz vége?

a megszokott rémségnek, a nyakunkon ülő és napról-napra hízó háborúnak s hogy fogja utolérni a halál?

Talán egy hirtelen pillanatban megbénul a szive az esztelen tombolástól avagy talán hosszan és lassan fog elsorvadni és elerőtlenedni?

Ezek mind a levegőbe szálló szappanbuborékszerű kérdések, amelyekre felelni senki sem tud s amelyeket csak elsőhajtunk és elnyögünk a nyári esteken és éjszakákon, amikor pedig igazság szerint kaczagva kellene örülnünk az élet megújulásának és mosolygó arczezal élvezni, mit rajzol elénk nyári mulatságul a játékos, kedves álom.

A harmadik augusztus ez már s még egyre tart a földnek, ennek a tobzódo, züllött, vén embernek rettenetes hajrája. a harmadik augusztus ez már s egyre kevesebben vagyunk férfiak és egyre szomorubbak, kihaltabbak és nedvesebb szemtek lesznek az asszonyaink, anyáink és lányaink.

A harmadik ősz halad igen fűrge léptekkel mifelénk s a nyomában ott ezammog a hosszú rém: a harmadik tél.

Bámulatos az emberi sziv erőssége, az emberi türelem mélysége s az emberi idegrendszer szervezete, amely a harmadik esztendő végnélkülinek látszó napjait fogadja s amely csak sőhajokat présel ki az emberi kebel orszesteréből.

Bámulatos, mennyire megszoktuk a borzalmak örökösnek tűnő napjait s mennyire közömbösen tudjuk megkérdezni egymástól: mikor lesz vége? . . .

Ez a hatalmas kérdőjel csak áll előttünk s eltakarja a jövőndő kanyargós utját, amely mögött talán már indulásra készen áll a glóriás, csengős szekér, mely a béke lakodalmát hozza a világra.

Ilyen az emberi optimizmus! Gondolni sem mer arra, hogy hátha nagyon hosszú az az út s hátha megsántulnak a göröngyök között az öröm napját felénk hozó paripák!

De jó, hogy ilyen az emberi optimizmus! Hogy van és létezik ez a csodás balsam, a mely a csüggedő sziveket és lankadó életerőket megaczózza és ellátja a remény injekciójával.

A lisztszükségletünk beszerzése.

(A vásárlási jogosultság kiterjesztése. — Az alispán rendelete. — A vármegye közönségének felhívása a gazdákhhoz.)

A jövő gazdasági év házi lisztszükségletének beszerzéséről szóló kormányrendelet megengedte a magánháztartások részére a gabonának közvetlenül a termelőtől való beszerezhetését, de ezt a jogosultságot csak a lakóhely termésére vonatkoztatta s egyebekben az eddigi s a Hadtermény r.t. által eszközöndő u. n. „hatósági ellátást” tartotta fenn.

Ez a miniszteri rendelkezés a szűk határu rendezett tanácsu városaink s a termő földdel és fekvéssel nem rendelkező községeink lakosai részére a vásárlási jogosultságot teljesen illuzoriussá tette s vármegyénk vezető férfiai nem késtek ennek orvoslását s a vásárlási jogosultság kiterjesztését kiességül.

Hosszadalmas lenne annak pertraktálása, hogy mily körülményes módon sikértült ezen engedélyt megszereznie a vármegyének s legyen elég annak örvendetes jelentése, hogy a kereskedelemügyi miniszter a belügy- és földmivélésügyi miniszterrel egyetértéssel 55453—1916. számú s a vármegye alispánjához e hó 2 án este érkező táviratában felhatalmazást adott az *alispánnak arra, hogy a gömöri rendezett tanácsu városok lakosai részére a polgármester által kiállítandó vásárlási igazolvány alapján gyakorolható vásárlási jogosultságok két gömöri járás területére, a kellő termékkel nem rendelkező községek lakosai részére az előjáróság által kiállítandó vásárlási igazolvány alapján gyakorolható egy gömöri járás területére kiterjeszthesse.*

Ezen engedély alapján Lukács Géza alispán a vármegye természeti és földrajzi viszonyainak mérlegelése mellett a vásárlási jogosultságot a következő városok, illetve községek lakosai részére terjesztette ki a lakóhely határain túl és pedig a következő járásokra:

1. Rimaszombat r. t. város a rimaszombati és feledi járások területén.
2. Rozsnyó r. t. város a rozsnyói és tornaljai járások területén.
3. Dobsina r. t. város a tornaljai és putnoki járások területén.
4. Nagyrőcze r. t. város a tornaljai és putnoki járások területén.
5. Jolsva r. t. város a nagyrőcsei és putnoki járások területén.
6. A rimaszombati járás:
 - a) a rimatamásfalvai, rimaránhói, alsósziklasi, kőhegyi, osgyáni és nagyszuhai körjegyzőségekhez tartozó községek a rimaszombati járás területén;
 - b) a nyustyai, rimabányai és ujantalfalvai körjegyzőségekhez tartozó községek, valamint Tiszolcz, Klenóc, Rmakokova és Forgácsfalva nagyközségek a feledi járás területén.
7. A rozsnyói járás:
 - a) a berzétei, krasznahorkaváraljai és kun tapolczai körjegyzőségekhez tartozó községek, valamint Csetnek nagyközség a rozsnyói járás területén;
 - b) a sziliczei, sebespataki, nagyszabosi, anna-

falvai, dernői, barkai, betléri, nagyveszverési, gócsi és sajórédei körjegyzőségekhez tartozó községek, valamint Pelsőcz nagyközség a tornaljai járás területén.

8. A nagyrőcsei járás:

- a) a giczei, süvetei és kövii körjegyzőségekhez tartozó községek a nagyrőcsei járás területén;
- b) a kisrőcsei, lubényi és murányaljai körjegyzőségekhez tartozó községek a tornaljai járás területén.

9. A ratkói járás:

- a) a balogrussói és ujuvári körjegyzőségekhez tartozó községek a feledi járás területén;
- b) a szirki és rónapataki körjegyzőséghez tartozó községek, valamint Ratkó nagyközség a tornaljai járás területén.

10. A garamvölgyi járásnak összes községei a feledi járás területén.

11. A tornaljai járás összes községei a tornaljai járás területén.

12. A feledi járás összes községei a feledi járás területén.

13. A putnoki járás összes községei a putnoki járás területén.

Ezen rendelkezést és beosztást tartalmazó alispáni hirdetmény, amely a lisztszükségletre vonatkozó rendelet fontosabb tudnivalóit is tartalmazni fogja, a közeli napokban napvilágot lát.

Ez az örvendetes hír sok ember panaszkodó témáját és problémáját világítja meg s annak a jogos reménynek ad tápot, hogy közönségünk ha összekuporgatott garasainak utolsó maradványával is maga gondoskodik a lisztszükségletéről s ezzel elejét veszi a mult siralmas mi-zériái megismétlődésének.

A mult sok keserű tapasztalatot nyújtott mindazoknak, akiknek kamarájában nem fehérlett az egész évi szükséglet s akik a lisztjegyek bizonytalan fogalmára beszerezték az ellátásukat. Jól tudjuk, hogy nem a vármegyénk vezetősége és nem a vármegyénk szervei prezen-tek meg bennünket ezen tapasztalatok tömegével, panaszkodó tekintetünk szemrehányással fordul a felettünk és termésünk felett rendelkező hatalom felé, amelynek ez a közismert rövidítése: *H. T.* nem a vicclapokban, de a szomorú életben jelenti ezt: „hanyag társaság.”

Most csak egy feladatunk lehet még azonkivül, hogy a vármegye lakosait az önmaguk ellátására felkérjük s ez az, amit a vármegye közönségének legutóbbi közgyűlésén is volt alkalmunk hallani s amely a vármegye közgyűlésének azon a gömöri gazdákhöz intézett felhívásában nyert kifejezést, hogy mindaddig, míg a vármegye lakosai a nyert s kiterjesztett vásárlási jogosultság alapján a szükségletüket nem biztosítják, ne adják el termésüket azoknak, akik eldirigálják azt a gömöri halászok közül s ezek szegényes, alamizsnás porciókban juttatják vissza!

A gömöri gazdáknak kötelességük a vármegye ezen kérését teljesíteni.

Világháború.

A rettentő harcok folyásában valamivel csöndesebb hangulat került ideiglenesen elő, a minek okát abban keresik a hivatalos jelentések, hogy az ellenség rettentő veszteségei által kényszerítve egyes helyeken szüneteltetni támadásait. De nem kell azt gondolnunk, hogy azért egyáltalán nem volnának harcok. Vannak bizony sok helyen, még pedig kemény harcok, de ezek újabban teljesen sikertelenek az ellenségre nézve és úgy látszik, mintha ellenségeink összes offenzívái mindentűt megállottak volna.

Az orosz harctéren, a hol az ellenség mindenütt tulnyomó erővel forszírozta az előhaladást, az utolsó napokban egyáltalán nem tudott semmi előhaladást tenni, hacsak annak nem vesszük azt a múlt hét végén történt esetet, hogy Volhyniában a Stochod egyik hajlásában egyenes vonalba hoztuk frontunkat. De a felső Turijánál, a Stochod könyökben Kaszovkánál, a Sarnyóól Kovelbe vezető vasutttól északra hiába voltak a leghevesebb rohamok, mindenütt visszaverték azokat.

Ugyanigy történt Kolomeától északnyugatra Molodylovnál, valamint Bucsacs tájékán.

Luck környékén és Bukovinában azonban igen nagyok lehetnek az ellenség veszteségei, mert támadásai szüneteltek.

A Rokitno mocsaraktól északra, főleg Pinszk környékén próbáltak heves rohamokat intézni, de sikertelenül.

Hasonlóképen nagy veszteséggel végződtek az oroszoknak Hindenburg serege ellen intézett támadásai Jakobstadt vidékén és a tavak körül.

Az oroszoknak igen fájdalmas, nagy veszteségeik lehetnek, mert román forrásból eredő hír szerint a vezető orosz tábornokok kijelentették volna, hogy az

offenziva folytatása lehetetlen és csak a czári kormány egyenes parancsára folytatják tovább.

Erről a részről el lehetünk még készülvé kemény harcokra, nehéz munkára, de úgy látszik, a veszedelem elmúlt és nemsokára mi fogunk felül kerekedni.

Az olasz harctéren Cadorna seregeinek offenzívája lezajlott és aug. 1-én azt jelentette Hőfer altábornagy hivatalosan, hogy jelentős esemény nem történt, a mi annyit tesz, hogy lehetnek itt-ott kisebb összetűzések, járórharcok; de semmi különösebb harczra nem került a sor.

Az angol-francia offenziva második felvonása is lezajlófélben van. A Somme folyótól északra elkeseredett harcokról és Maupas vidékén nyolcz hullámu támadásról tesz említést a német jelentés, de ezeket épügy, mint a francziák előtöréseit, egytől-egyig mindenütt visszaverték.

A németek éreztele megindulatlanul, rendületlenül kibírja az ellenséges rohamokat és ha néhány kilométer mélységre be is nyomják a vonalat, de szakértők szerint áttörésről szó sem lehet.

Az angol seregek eddigi veszteségeit 230.000 emberre becsülik, míg a francziákét ugyanott 120.000-re, így összesen 350.000 ember lehet a támadók eddigi vesztesége. A németek kijelentik, hogy az ő veszteségeik jóval csekélyebbek, talán ötödresze az ellenség veszteségeinek. De azt is főlemlítik, hogy a verduni támadó hadműveleteiknél is sokkal kevesebb veszteségük volt, mint a francziákénak, a mi a jó hadvezetést dicséri. Mert a támadó részen rendszeren több a veszteség, mint a védő oldalon.

Az angolok, úgy látszik, elvannak szánva, hogy az offenzívát elkeseredetten tovább folytatják, mert vezetőik még mindig remélik a győzelem kicsikarását nagy áldozatok árán. Ezzel szemben a

németek nagy czárja és más vezető férfiai bejelentik, hogy új hadiszerek és friss csapatok vannak készen arra, hogy a döntő harcok színterén megjelenjenek.

Verdunnél folytonosan vannak harcok, vagy francia ellentámadások, vagy német ágyutüz előkészítése a rohamokhoz, úgyhogy ott is állandóan hullámoz a harcz és örökdik a francia sereg; de most ez másodrendű harcvonal lett a Somme környéki, picardiai nagy küzdelem mellett.

A Balkánon csend van még általában, de az entente szerb csapatai Macedóniában görög területen összeütköztek a bulgárokkal és vereséget szenvedtek a szerbek.

A török harctereken nem jelentenek nagyobb harcokat, a mióta az oroszok Ersingjant megszállták. Ezen az egy helyen az oroszok arattak némi sikert, Persia felől azonban a törökök nyomultak előre nagy sikerrel.

Egyiptom határain a Szuezi csatorna előtt történtek néha kisebb összeütközések.

Újabban a német Zeppelinek is feltűntek ismét London fölött és Anglia keleti partjain és több helyre dobtak sikerrel bombákat.

Megható a mi ősz királyunk és Vilmos német császár nyilatkozata népeikhez a háború 2 éves évfordulóján; elismeréssel szólnak a nagy áldozatokról, a melyeket népeik hoztak a hazáért és bár nagy munka vár még reánk, biztató szóval utalnak a jövőbe, a hol győzelem vár reánk.

Hirek és vegyesek.

Forgácsok,

apró karikatúrák a mindennapi életről s az élelmezés siváran szomorú berkeiből:

*

Szin a városkerti tennisz. A sportélet felette élénk, a két pályán 18 lyukas és két lyukatlan

TÁRCZA.

Odalent a Hangony partján...

Odalent a Hangony partján
Keservesen sír egy kis lány;
A haboknak panaszkodik,
Éjszeméből köny patakzik;
Bánatköny a szempilláján...
Odalent a Hangony partján...

Valahol a Stripa partján
Ül egy legény, arca halvány,
Egy kis lányról álmodozik,
Piros vére csörge-dezik.
Hideg köny a szempilláján...
... Valahol a Stripa partján...

Volt egy leány a faluba'
Éj szeme volt, sötét haja...
Rózsa ült a két orcáján,
Édesség volt piczi száján...
S most a rózsza olyan halvány...
Nem sír már a Hangony partján...

Volt egy legény a faluba',
Sudár, mint egy jegenyefa;
Piczi bajús, fekete haj;
Kalapjánál árvalányhaj...
... Nyugszik már lent a sír alján...
Valahol a Stripa partján...

Odalent a Hangony partján,
Csend honol a füzes alján;
Titkosan sír az esti szél,
Szomorú kis mesét beszél...
... Szegény fiú, szegény leány...

Este van a Hangony partján...

Szécsi István.

Három igaz történet.

Három izraelita polgártársunk hosszú éveken keresztül vöröshagymával kereskedve gyalogolta be az ország felvidéki vármegyéit. Hetenként csak egyszer találkoztak: pénteken este, amikor a község rabbijának átadták a szerzett pénzt megőrzés végett, hogy szombaton ne legyen pénz náluk. Szombaton este ismét közösen átvették az összeget s ment ki-kí a maga útján ismét egy hétig.

Egy alkalommal az egyik társ — kinek valamely törvénybe ütköző cselekménye miatt kezdett a talaj meleg lenni a lábai alatt — kiszimatolva, hogy a másik két társa csak vásárnap reggel jön vissza a pénzért, egyedül állított be a rabbihoz s a megjelenésben akadályozva lévő két társa nevében és megbízásából is kikérve a pénzt, kerekét oldott.

Vásárnap reggel megjelenik a másik két kereskedő a rabbinál s kéri a pénzt. A rabbi rögtön látta a veszedelmet, de feltalálta magát s így szólott: „Elösmerem, hogy hármatoknak 1247 koronája megőrzés végett nálam van, mivel azonban nekem az összeget hárman hoztátok, nem is vagyok hajlandó azt kiadni, csak ha mind a hárman együtt eljöttök érte. Ha tehát pénzt akartok, hozzátok el harmadik társatokat is.” Természetesen mai napig is keresik a harmadikat.

*

Az X-ben állomásozó ezred egyik főhadnagya nagyon meglévén szorulva pénz dolgában, értékes gyűrűjét elküldötte régi házi üzorásának, irván néki a következőket: „Édes Mojsikám! Pénz kell. Küldök egy gyűrűt, mely megér 10 ezer koronát, de én nem kérek csak hatot, de gyorsan. Üdv. L.”

A zsidó megkapva a csomagocskát, nagyon megörült az értékes gyűrűnek s nyomban tisztában is volt azzal, hogy megveszi, csak azon spekulált, hogy juthatna hozzá olcsóbban.

Bepakolta vissza a kis dobozt szépen, feladta a főhadnagya címére s a szállítólevél szelvényére ezt írta: „Nagyságos főhadnagya ur! A gyűrű nagyon szép, de nagyon drága. Nem adhatok többet érte 4000 koronánál. Ha annyit ide adja, ne is váltsa ki, de küldesse vissza a címemre. Többet nem adhatok. Mojsi.”

A főhadnagya dühösen váltja ki a csomagot, felbontja a dobozt, de legnagyobb meglepetésére a gyűrű helyett egy kis levélke volt benne, melyen csak ennyi állt: „No, no, no. Nem kell azért úgy haragudni, hiszen megadok én a gyűrűért 6000 koronát is.

*

A Miskolczon nemrég megtartott borárverés második napján K. J. főhadnagya — ki 5 ordóval és a vaskereszttel díszítve, pár napi szabadságra éppen haza érkezett — azzal állított be az avasi pinczébe, ahol az árverés tartatott: „Ha már ép bőrrel haza hozott az Isten, hát én is veszek egy pár üveg jó bort, míg itthon leszek megiszom, azután megyek vissza.” Várt sokáig, hogy majd csak jön egy kisebb tétel, de mind csupa 400, 500, 1000 üveges csoportok jöttek, 1600—5000 korona kikiáltási árral. Végre megunta a hosszú várakozást s megszólít egy árverelő zsidó nagykereskedőt, hogy a következő 450 üveges csoportba fogadja be 1/3 öd részben társnak. Az alku megtörtént, a kereskedő és két társa a bort 1632 koronáért megvette s a főhadnagya 100 korona előleget adott azzal, hogy a többi másnap az átvételnél kiegyenlíti.

Csukaszürke bluzának bal ujjá oda van varrva a ruhához, a szemében boldogság ragyog. Sietve ugranak fel. A tisztek szalutálva kiáltanak utánuk:

— A vizontlításra! Kezeit csókolom nagyságos asszonyom!

Állok a kocsi folyosóján és a meglepetéstől szólni se tudok. Vigan jön felém Margitka s tréfálkozva mutatja be Kerekes Pistát:

— Az uram... tegnap óta!

Azután pár szóval elmondja öröme történetét:

— Mikor Kerekes Pistát és a kis hadnagyot operálni vitték, a sanitécz legény elcsérelte a ruhájukat. A kis hadnagy meghalt, szegény. Pista irt, de nem kapott választ, azt hitte, hogy már elfeledtem. Új állomáshelyről nem tudott. A parancsnokság, azt vélve, hogy Kerekes Pista a halott, elküldte — akarata szerint — kardját és táskáját nekem... A temetőbe szánt virág azért jó helyre került: a kis hadnagy sirjára... Az írások rendben voltak. Pista igen kérlett s a tisztek is... Így tegnap az én félkaru hősöm s a gyász ruhás meny-asszony... megesküdtünk... Istenem, hiszen már mindketten megszerveztünk érte.

Amint Margitka állomásánál kiszálltak a vonatból, Kerekes Pista egyetlen karjával átölelte felesége karcsu derekát s úgy indultak be, egymáshoz simulva, be a faluba, az árnyas fák alatt.

Már rég eltűntek a szemem elől s mégis szinte látom őket, a félkaru hóst s a gyászruhás, boldogan mosolygó fiatal asszonyt. Igazat adok Margitkának, megérdemlik a boldogságot, mert igen nagyon... megszervezték érte.

A vonat kereke csattogva száguld az aczél-sinen s én megyek tovább sebesülteket vigasztalni... hőseket temetni... Medd g még, Istenem?

Közgazdaság.

A juniusi cyklon pusztítása. A június hó 10 iki cyklon — mint hivatalosan megállapítást nyert — a Rimamurány salgótarjáni vasmű r. t. priméczeai erdőgazdálkodási kezelésénél álló erdőkben 83926 kat. hold területen 65720 tömörköbméter faállományt döntött ki és tört össze. A kidöntött fatömeg értéke meghaladja a félmillió koronát, a törés és zuzódás által okozott kár körülbelül 10000 koronát tesz ki. A széldöntések feldolgozását az erdőgazdálkodás megkezdte.

A kávé maximális ára Gömörben. A vármegyei Hivatalos Lap e heti száma közli, hogy a kávé maximális áráról szóló kormányrendelet értelmében Gömörre nézve ez év augusztus hó 15-ik napjáig a következő legmagasabb árakat állapította meg: 1. Robuota nagyban 950, kicsinyben 1040 kor. — 2. Minden nemű Santos, Jáva és pörkölt kávé nagyban 10, kicsinyben 11 kor. — 3. Finom kék kávé nagyban 1120, kicsinyben 1220 kor. — 4. Finom mavagogy kávé nagyban 1220, kicsinyben 1320 kor. — 5. Közönséges pörkölt kávé nagyban 1220, kicsinyben 1320 kor. — 6. Finom pörkölt kávé nagyban 1360, kicsinyben 1480 kor.

A vámörülés százaléka. A gömörmegyei vámörülés malmok vámörülési százalékát a vármegye legutóbbi közgyűlése a miskolczi kereskedelmi és iparkamára, gazdasági felügyelő és a gazdasági egyesület véleménye alapján 10 százalékban állapította meg, megengedve 2 százalékos portás hozzászámítását s kimondva azt, hogy a 10 százalék a behozott gabonamennyiségből tisztítás előtt veendő ki. Készpénz melletti örülés esetén december 15-ig 4 kor. 15 f., azon túl 3 kor. 75 f. számítható 100 kilogrammonként. A darálásért 2 kor. 25 f., december 15-ike után pedig 2 koronát számíthat a malom.

Nagy feladás Tiszolcson. A legutolsó vármegyei közgyűlés jóváhagyta Tiszolc község képviselőtestületének azon határozatát, hogy a „Sajba” nevű erdőrészen lévő faanyagok Zelina N. zsolnai fakereskedő özégnek 170000 korona vételárért eladta. A jelzett fatömeg vörösfenyő és bükkfából áll s háromszori

nyilvános árverésen nem akadt a kikiáltási ár meghaladó ajánlat, míg végre most szabad kézből sikerült a községnek a nagy értékű fa mennyiséget eladnia. Csodálatos, hogy a vármegyei belifakereskedők nem reflektáltak ezen árára, amelynek értékesítése a mostani gazdasági viszonyok között csakis haszonnal járhat.

Gyümölcstermésünk pusztulása.

Lapunk jelen számában közöljük a szilva és ebből készült termékekért követelhető legmagasabb árakról szóló kormányrendeletet. Sajnálatos azonban megállapítanunk, hogy a rendelet vármegyénkben csak a fogyasztókat érdekelheti, mert a nagymértékben fellépett hernyó pusztítás folytán az idén szilvatermésünk nem lesz. De nem lesz egyéb gyümölcs sem. Pedig Gömör a nagyobb gyümölcstermelő vármegyék közé tartozik s egyes vidékek a gyümölcsből jó esztendőben tekintélyes jövedelmet látnak. Érdemes volna tehát a gyümölcstermelésre a jövőben nagyobb gondot fordítani. A lelkészek és tanítókra hárul a feladat a népet gyümölcsfák művelésére és ápolására kioktatni. Gondoskodni kellene a megyében egy nagyobb szabású gyümölcsoltvány telepről, aminek kezelését vagy a törvényhatóság, vagy pedig a *vármegyei gazdasági egyesület* venné kezébe s ezen oltványtelepről szerezhetnék be a termelők a szükséges oltványokat. Mindenekelőtt azonban bele kell nevelni a néphe a gyümölcstermelés iránti szeretetet, mert addig, a míg a már meglévő fát nem részesíti a kellő gondozásban s a míg az állami utak szegélyezésére elültetett fák is ríkió példát szolgáltatnak arra, *hogy nem szabad a gyümölcsfákat ápolni*, addig sárba dobott pénz volna azon összeg, amit a faiskola létesítésébe fektetnénk.

A szilva és szilvacefre legmagasabb ára. A Hivatalos Lap folyó évi júliusi száma közli a kormánynek 2450—1916. M. E. számú rendeletét, amelyben a *szilva és szilvacefre* árai állapították meg. — Az őszi szilva legmagasabb ára 100 kilogrammonként 20 kor., a nyári szilváért 12 korona. — Az aszalt szilva ára a minőség szerint 94—100 korona. — A szilvaizért a készítő 120 koronánál magasabb árat nem követelhet. — Az aszalt szilvának és szilvaiznek a kereskedelmi forgalomban való értékesítésére külön rendelettel *központ* fog létesíteni. — A nyári szilvából készült 3—4% szeszartalom cefre ára 13 korona, az őszi szilva ceFRE 5%-os vagy ennél magasabb szeszartalommal 18 korona. — Azt hisszük, jó Juraskó bácsi sem szánta volna rá magát az utaknak gyümölcsfákkal való beültetésére, ha tudta volna, hogy éppen akkor, mikor már legjobban teremnének, átengedik a hernyók martalékának.

Csalánkóró gyűjtés polgári lakosság által. A jelentékeny fonóanyag hiányra való tekintettel a m. kir. földművelésügyi miniszter a cs. és kir. hadügyminiszter felkérésére intézkedett a fonóipari czélokra alkalmas rostot adó csalánnak polgári lakosság által való gyűjtése iránt. A csalánkóró gyűjtésére és átvételére vonatkozó hirdetések és rendelkezések a Néplapvezidei 2 rendkívüli számában jelennek meg, amely az alispán által a közeli napokban fog szétküldetni. A vadon található csalánkórót fonóipari czélokra akkor kell levágni, amikor az már teljesen virágjában van, de még nem kötött magot, ez az időpont nálunk július, augusztus hónapokra esik. A csalánkórót a föld-

színéről kell levágni, kellően megszáritani és a száraz kórót, amely már ekkor nem csíp, leveleitől megfosztani vagy levelestől kis kévékbe kötni és elszállításig megőrizni. A községi lakosok által gyűjtött kisebb mennyiségeket a községenként kijelölt bizalmi férfi veszi át és gondoskodik a katonai parancsnokságok által való elszállításáról. Egész vasúti kocsiakományt a gyűjtők (nagyobb gazdaságok) a megfelelően kezelt kórót a bizalmi férfi közreműködése nélkül, közvetlenül a kijelölt kikészítő gyárakban küldhetik a katonai állomások parancsnokságától kérhető katonai fuvarlevéllel. A csalánkóró a levél átvételére kijelölt gyára: A lenkésítőgyár Kinorán (Nyitra várm.), Perbenyik (Zemplén vármegye.) Kenderkikészítő gyárak Komádi (Bihar vármegye), Ujszeged (Csongrád vármegye.) és Dravánszabolcs (Baranyavármegye.) A kellően száraz csalánkóróért, amelyet dróttal átkötni nem szabad, a kicsinyben gyűjtők 100 kgmonként 6 koronát, a bizalmi férfi 2 koronát kap, ugyanannyit vagyis összesen 8 koronát kapnak a nagyban gyűjtők, akik nem veszik igénybe a bizalmi férfi közreműködését. A csalánkóró gyűjtés ügyében felmerülő minden kérdésben felvilágosítást ad: a katonai csalángyűjtő kirendeltsége vagy a m. kir. kender és lentermelési szakintézet, mindkettő Budapesten, I., Fehérvári-ut 30., II. emelet.

Fábián Gusztávné

miskolczi női szabászati és varró-tanintézete Szemere-utca 2. sz.

Alólírott tisztelettel értesitem Rimaszombat és vidéke n. é. hölgyközönségét, hogy egy külön bérelt helyiségben egy **két hónapig terjedő időre** varró- és szabászati tanfolyamot létesítek.

Ezen iskolámban úgy tanulmányok, mint felnőtt hölgyek a női szabászat és varrásban teljes kiképzést nyernek. Előjegyzetek lakásomra, Miskolc, Szemere utca 2. alá intézendők. — Nagybecsű bizalmukat kérve vagyok teljes tisztelettel:

FÁBIÁN GUSZTÁVNÉ.
Az idény alatt ruhavarrást elvállalok

Egy diszes vaskályha

és egy

barna cserépkályha

mindkettő keveset használt — majdnem új — eladó. Kinél? megtudható a kiadóhivatalban.

Tanulónak

egy jobb házból való fiu fölvétetik BRAUN JENŐ vaskereskedésében.

Rimaszombati gépgyár és öntőde

ELFOGAD mindennemű gazdasági és egyéb gépek javítását. Előnyös árban szállít készleten levő **benzin- és nyersolajmotorokat**, 2—6 **cséplőket, kazalozókat és szőlőpréseket**, ugyszintén egy használt — teljesen kijavított — 6 HP. Máv. **gőzcséplőkészletet**. — **ELVÁLLAL** jól berendezett és gépekkel felszerelt asztalos műhelyében mindennemű **asztalos munkát**. Költségvetéssel készséggel szolgál:

Rimaszombati Keresk. és Közgazdasági Bank Gépgyára.